

1972

Zeneoktatás Kecskeméten, Kunszentmiklóson*

Kecskemét főterétől néhány utcányira, csendes környéken áll az Állami Zeneiskola elaggott épülete. Az intézmény nagy és eredményekben gazdag múltra tekinthet vissza. Az Állami Zeneiskola – méltóképpen jogelődjéhez, a Kecskeméti Városi Zeneiskolához – most is fontos művelődési intézménye a megyeszékhelynek. Az öreg, alkalmatlan épületben fiatalos kedvvel, az eredmények megtartásának és megújulásának szándékával folyik a munka. Erről a jelenkori és jövőbeni gazdagodásról szoltak beszélgetésünkör – az olykor nyomasztó gondokat is feltárva – az iskola vezetói: Körber Tivadar igazgató és Forgács Erzsébet igazgatóhelyettes.

Gondok, örömök a fiókiskolával

Három évvel ezelött jött létre a kecskeméti zeneiskola első és mindmáig egyetlen fiókiskolája Kunszentmiklóson. A most megkezdett tanévben mintegy hatvan növendék ismerkedik a muzsikával itt az előképzőben és három hangszeres tanszakon. Az oktatást Ozvári Rudolfné tagozatvezető irányításával egyelőre három tanár végzi. A tagozatvezető zongorát tanít és a rézfúvós növendékeket oktató férjével együtt Budapestről utazik a tanítási napokon Kunszentmiklóstra. Tábori Ferenc, aki egyben a helyi gimnázium énektanára, szolfézst tanít és a fafúvós tanszék munkáját vezeti. A kicsi, de máris eredményesen működő intézet negyedik tanára a közeli Apostagról jár át.

– Szívesen beszélek a kunszentmiklósi fiókiskoláról – kezdi Körber Tivadar igazgató, mert egyik forrása örömeinknek és gondjainknak. A helybelieknek és az iskola itteni vezetőinek is sok örömet szereznek a lelkes, tanulni vágyó és tehetséges gyerekek, de a munkánkat támogató, lányait és fiaikat jó munkára serkentő szülők is. Hároméves munkánk eredménye: Perszki Károly volt növendékünk elindult a zenei pálya felé vezető úton a debreceni zenei szakiskolában; s hogy most is vannak olyan tanulók a rézfúvós tanszakon, akik folytatni szeretnék magasabb fokon zenei tanulmányikat, s alkalmasak is rá.

A példa követésre vár

– Természetesen szeretnénk fejleszteni az iskolát létszámban is. Elsősorban vonós hangszerek oktatását kellene bevezetni. Erre azonban – részben terem-, részben tanárhiány miatt – még e tanévben sem kerülhet sor. Eddigi helyiséggondjainkat a gimnázium enyhítette.

* Petőfi Népe, 1972.10.31., 5. o.

Ugyancsak a helyi szervek, pontosabban a nagyközségi tanács segítőkészsége teszi lehetővé, hogy legalább lassan gyarapodjék hangszerállományunk. Kunszentmiklóson nem kevés hagyománnyal rendelkezik a fúvószenekari muzsikálás, de megfelelő hangszerek hiányában egyelőre ezt a területet sem tudjuk az igényekhez illő módon fejleszteni.

– Nemcsak a fúvós muzsikának, hanem általában a zenének, a jó muzsikának is voltak hagyományai a községben – kapcsolódik a beszélgetésünkhöz Forgács tanárnő. Mielőtt az állami zeneoktatást megszerveztük volna Kunszentmiklóson, zeneoktatói munkacsoport működött. Ez elsősorban a ma már nyugalmazott Simon Lajos tanár ügyszeretetének, oktatói és nevelői munkájának eredménye. Jó lenne, ha az itteni példa nyomán az elkövetkező évek során a Kecskemét környéki nagyobb községekben is létrehoznának fiókiskolákat. A kunszentmiklósi példa is mutatja, hogy vidéken mennyi friss tehetség rejtőzik elzárva a tanulás lehetőségétől.

Jóval több növendék

Az idei tanév az iskola „székvárosában” is nagy fejlődést hozott. Kereken százzal több növendék iratkozott be, mint az előző évben! Így most 475 tanulója van az iskolának.

– Kecskeméten is van két kihelyezett tagozatunk – veszi át a szót Körber Tivadar. – Az elhelyezési gondjainkon is segít ez valamelyest, meg a kicsi növendékeknek sem kell messzire járni általános iskolájuktól, lakóhelyüktől. A Leninvárosban és Széchenyivárosban kaptunk helyet az általános iskoláktól.

A tanév egyéb terveiről, feladatairól kérdezem a zeneiskola vezetőit.

Kapcsolat volt tanítványokkal

– Tervezzük önálló Ifjú zenebarát csoport megalakítását, hogy tanulmányaikat befejező növendékeinket együtt tartsuk – folytatta a beszélgetést Körber Tivadar. – Szeretnénk továbbra is szerepeltetni főiskolásokat, fiatal művészeket, akik nálunk végezték zeneiskolai tanulmányaikat, ahogy a tanév megnyitásakor is bemutatkozott két volt tanítványunk: Dömötör László klarinétművész Faragó Márta zongorakíséretével.

Fontos feladatunk még a második félévben a megyei kamarazenei találkozó megrendezése és a tanév végén a már hagyományos országos jellegű szolfézstanári továbbképzés.